

Part direkte forelægges for den faste Domstol. Andre Tvistigheder skal efter forudgaaende Forligsbehandling og i Mangel af anden Overenskomst henvises til en Voldgiftsret oprettet i Overensstemmelse med Haagkonventionen af 1907. Deltager den ene Part ikke i Dommervalget, foreskrives ingen Regler. Voldgiftsaftalen skal kunne fastsættes af Retten. Traktaten med Spanien fastsætter, at retlige Stridigheder forelægges for en særlig for det enkelte Tilfælde udpeget Voldgiftsret eller for den faste Domstol; hvis Enighed om Voldgiftsaftalen ikke har kunnet tilvejebringes, kan hver af Parterne indbringe Striden for den faste Domstol. Andre Stridigheder skal forelægges en i hvert Tilfælde nedsat Voldgiftsret, der vælges efter samme Regler som det dansk-spanske Forligsnævn. Ingen Bestemmelse, hvis den ene Part undlader at vælge Dommere. Voldgiftsaftale kan fastsættes som foreskrevet i Haagkonventionen af 1907. Voldgiftstraktaten med Haïti bestemmer, at alle Stridigheder efter en forudgaaende Forligsbehandling af hver Part kan forelægges for den faste Domstol. Traktaten med de Forenede Stater foreskriver, at der i hvert enkelt Tilfælde skal sluttes Overenskomst om Voldgift. Domstolen skal være Voldgiftsretten i Henhold til Haagkonventionen af 1907. Bortset fra Traktaterne med Frankrig, Litauen, Czekoslovakiet og Haïti er der, som det fremgaar af det foregaaende, et „Hul“ i Traktaterne, der vil kunne bevirke, at det, selv om der foreligger en Traktat om Voldgift i alle Stridigheder, ikke vil være muligt at gennemføre saadan Voldgift paa Grund af den ene Parts Passivitet. Imidlertid maa man vist anse det Tilfælde, at en Stat paa denne Maade vilde hindre en Voldgiftsavgørelse, væsentlig som en teoretisk Mulighed, der i det praktiske Liv neppe vil faa Betydning, men Udvalget henstiller dog til Overvejelse, om det ikke vilde være naturligt i Forholdet til visse af de ovennævnte Lande, navnlig de nordiske, at søge tilvejebragt lige saa vidtgaaende Regler som med Frankrig, Czekoslovakiet, Litauen og Haïti, for saa vidt et tilsvarende

Forhold ikke tilvejebringes ved de paagældende Landes Tiltræden af Generalakten i sin Helhed.

Generalakten foreskriver for retlige Stridigheders Vedkommende, at de skal henvises til den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, medmindre Parterne bliver enige om at forelægge dem for en Voldgiftsret. I sidste Tilfælde skal de afslutte en Voldgiftsaftale, der fastsætter Stridens Genstand, Valget af Dommere og den Behandlingsmaade, der skal følges. Voldgiftsaftalen skal om fornødent suppleres af Reglerne i Haagkonventionen af 1907. Opnaas der ikke Enighed om Voldgiftsaftalen eller om Dommere, kan hver af Parterne efter et forudgaaende Varsel paa 3 Maaneder direkte gennem Anmodning forelægge Striden for den faste Domstol. Politiske Stridigheder eller, som de defineres i Generalakten, alle andre Stridigheder end saadanne, hvis Genstand er en Ret, skal, efter at Forligsbehandling har fundet Sted og ikke har givet noget Resultat, forelægges for en Voldgiftsret, der i Mangel af anden Aftale skal bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf hver af Parterne vælger et Medlem, medens de to andre Medlemmer og Formanden vælges efter fælles Overenskomst. Udnævnes Medlemmerne af Voldgiftsretten ikke inden 3 Maaneder efter, at den ene Part har rettet Henvendelse til den anden om at nedsætte en Voldgiftsret, overdrages det en af Parterne i Fællesskab valgt Trediemagt at foretage de fornødne Udnævnelser. Kan Enighed herom ikke opnaas, vælger hver Part en Trediemagt, og disse to skal da i Fællesskab foretage Udnævnelserne. Kan de 2 sidstnævnte Magter ikke i Løbet af 3 Maaneder naa til Enighed om Udnævnelserne, skal de foretages af Formanden for den faste Domstol eller, hvis denne er forhindret eller er en af Parternes Statsborger, af Næstformanden eller det ældste Medlem af Domstolen, der ikke er en af Parternes Statsborger. Parterne skal endvidere oprette en Voldgiftsaftale, der bestemmer Stridens Genstand og den